

De Uitdaging is een platform in Dakenraad waar ondernemers of ondernemingen met nieuwe producten, nieuwe ontwikkelingen of een nieuwe bedrijfsfilosofie de gelegenheid krijgen hun verhaal te vertellen.

Peter Plaisier (54) is algemeen directeur van Bolidt Kunststoftoepassing BV in Hendrik Ido Ambacht. Bolidt bestaat veertig jaar en brengt dat groot onder de aandacht met een campagne die gericht is op de vormgevers. De campagne start met een minisymposium waarop vooraanstaande architecten de discussie aangaan. Het thema van Bolidt is: tussen droom en daad.

Zonder wrijving is er geen glans

Om het bouwproces en de kwaliteit van de bouw te verbeteren is het belangrijk dat wordt aangegeven waar de risico's liggen en dat degenen die de risico's, om wat voor reden dan ook aangaan, worden gewaarschuwd. Plaisier: "Zie het proces als een ontwerper met een droom die hij wil verwezenlijken. Met z'n ICT-instrumenten lijkt alles mogelijk. De computer helpt de dromer. Bij het materialiseren van z'n droom heeft hij te maken met materialen, systemen en de bouw. Er is een groot verschil tussen droom en daad, tussen vormgeving van de droom en de uitvoering daarvan.

Architecten vormen een zeer innovatieve bedrijfstak, ze krijgen het altijd weer voor elkaar. Wij zijn door hun gerealiseerde dromen van een molentjesland een vooraanstaand architectuurland geworden. De bouw daarentegen is een zeer traditionele bedrijfstak die daardoor moeilijk mee innoveert. De ontwerper zegt daarover: "Ze kunnen m'n droom niet waarmaken." De bouw wil wel innoveren in materialen en systemen, maar naast een gebrekkige communicatie, kan zij het vaak niet betalen. Kijk eens naar de auto-industrie: ontwerp en vormgeving gaan daar hand in hand met de uitvoering.

Zelfs de goedkoopste auto heeft feilloos werkende airbags. Hiernaar zouden we in de bouw ook kunnen streven, een betere communicatie met ICT-instrumenten is dan wel noodzakelijk (concurrent design and engineering). Het is aan de andere kant de vraag of de architect de bouw wel meester is. Kan het ontwerp wel worden gemaakt, weet hij of zijn gekozen materialen wel de juiste zijn, ook wat betreft duurzaamheid en veroudering? Als hij het niet weet en de andere partij waarschuwt niet en voert alleen maar uit wat hij heeft aangenomen dan faalt de bouw."

Samenwerking

Publiek Private Samenwerking (P.P.S.) is volgens Plaisier een van de mogelijkheden tot verbetering: een situatie waarbij partijen met behoud van eigen identiteit en verantwoordelijkheid een project realiseren op basis van een heldere taak- en risicoverdeling, analoog aan het streven van het kenniscentrum P.P.S. van de Rijksoverheid. "Het resultaat van zo'n samenwerking is meerwaarde: een kwalitatief beter eindproduct.

met de ontwerper en de opdrachtgever, verandert er volgens Plaisier niets. De droom moet worden geduid: aannemer en onderaannemer hebben een waarschuwingsplicht voor de risico's die een ontwerp met zich meebrengt. Neemt de architect kennis van zo'n waarschuwing dan zal hij hier iets mee moeten doen, ook in het belang van zijn opdrachtgever. Er kan gezamenlijk worden gekeken naar een vangnet als het fout gaat, naar alternatieven om de

"Is de architect de bouw wel meester?"

"Als een architect kijkt naar onze standaardproducten en hij kan niet vinden wat hij zoekt om zijn ideeën te verwezenlijken dan kan hij met onze technische begeleiding zijn eigen product ontwikkelen. Van de grondstoffen waaruit het wordt geassembleerd is alles bekend, ook de risico's. Met het nieuwe product is alleen geen specifieke ervaring, maar met de productdata is een risicoanalyse op te stellen die inzicht geeft of het product sterk genoeg is in de mate van verkleuren, slijtage et cetera.

Het is in zo'n geval logisch dat het specifieke product onder gezamenlijke verantwoordelijkheid valt."

"Nederlandse architectuur is vooraanstaand"

We moeten onze fouten die we tot nu toe hebben gemaakt, kwantificeren. Soms is het niet eens zo belangrijk waardoor ze worden gemaakt, maar wel dat ze zijn gemaakt en hoe vaak. Dan kan je een goede risicoanalyse maken en kan je bij nieuwe projecten het risico dat wordt genomen, zichtbaar maken. Als de risico's van een ontwerp bekend zijn dan kunnen deze al dan niet worden genomen. Het is net als met verzekeraars die levens verzekeren aan de hand van statistieken en kansberekeningen. Er is zoveel bekend over fouten die zijn gemaakt in de bouw. Toch houden we die feiten achter en lopen daarmee de kans te persisteren in die fouten."

risico's te verkleinen of aanvaardbaar te maken. Zijn er binnen de ontwerpdroom aanpassingen mogelijk? Dat zal niet zonder slag of stoot gaan, het blijft een gevecht, maar zonder wrijving is er geen glans."

Risicoanalyse

Bij nieuwe producten of toepassingen ligt dit moeilijker, toch ziet hij wel oplossingen.

Waarschuwingsplicht

Als een ontwerp zonder een goede risicoanalyse toch wordt uitgevoerd en de risico's worden niet gedeeld

Tot slot merkt Plaisier op: "Wij proberen te innoveren met de ontwerpers in de bouw. Als we blijven afwachten en volgen dan vertragen we het innovatieve proces. Het initiatief van de architect dient met zijn hulp en met behulp van ICT-mogelijkheden open tegemoet te worden getreden. We kunnen niet blijven stilzitten en ons op hetzelfde moment afvragen waarom we niet innoverend genoeg zijn. Ik vraag liever om hulp bij de architect dan om een innovatiesubsidie. Iets moois en goeds brengt een kostenplaatje met zich mee. Op dit moment staan de prijzen wel erg onder druk. Veel vraag naar - en weinig aanbod van - werk zorgt ervoor dat de prijzen dalen. Aannemers nemen aan tegen te lage prijzen en zetten hun onderaannemers onder druk om voor de laatste cent te leveren, daardoor staat de kwaliteit onder druk. Het is zaak om vooruit te verdedigen en de vraag naar kwaliteit al mee te nemen in het ontwerp.

"Ontwerper neem verantwoordelijkheid voor de consequenties van je ontwerp"

Aannemers moeten hun kennis en ervaring, ook wat betreft de risico's in een vroeg stadium beter voor het voetlicht brengen. Hoe langer de uitvoerende partijen betrokken blijven bij het door hen gerealiseerde werk, hoe belangrijker het wordt dat ze overleven. Zij blijven aansprakelijk voor het werk, ook na oplevering, met de andere partijen die hebben getekend voor het werk en daarmee de realisatie van de droom van de architect."

Meer over producten van deze onderneming in Dakenraad:

- 'Parkeren op een drainerende slijtlaag', nr. 42, juni 2001.
- 'Vergeten dak op de valreep nog geschikt gemaakt voor parkeren', nr. 56, september 2003.

Hoofdkantoor Bolidd.

Tekst: Albert F. van den Hout
Beeld: Erik van Aartrijk

